

ikke sagen ved, hvad jeg mener. Jeg mener, at det bliver at komme fra asken i ilden at få en palæstinensisk stat. Det har jeg altid ment.

Men vi erkender, at hvis det er det, israelerne nu siger ja til, hvis det er det, palæstinerne siger ja til, så er det det, der skal være udgangspunktet, og det må vi så acceptere. Jeg tror ikke personligt, det bliver en særlig god idé. Det er så noget andet.

Kl. 12.45

Emnet her var jo oprettelsen af en palæstinensisk stat, og hvad man kunne gøre for at støtte. Vi skal stadig væk støtte. Det er et spørgsmål om, hvordan man støtter. Der mener vi, at det måske er en bjørnetjeneste, man gør det palæstinensiske folk, hvis man støtter en regering, som består af Hamasfolk.

Jeg må indrømme, at jeg havde to taler. I weekenden, hvor jeg ikke kunne ane, hvordan det her valg endte, forberedte jeg mig på en tale, og jeg måtte lave min tale fuldstændig om. Jeg tror, at det har været et chok for mange, at det er endt, som det er.

Jeg synes selv, at jeg så muligheder for udvikling, at jeg så lidt håb i Møllestedsituationen. Og det blev fuldstændig kuldcastet af det her vanvittige valg, som vi har været vidne til.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Da hr. Søren Espersen talte, kom jeg i tanke om en strofe fra en salme, der går på, at højtiden vokser med dagen.

Jeg forstår nu, at hr. Søren Espersen, som selv er imod dannelsen af en palæstinensisk stat, ikke i dag, for vi stemmer jo ikke i dag, men på tirsdag ikke desto mindre vil stemme for ikke alene de resolutioner, som FN har vedtaget, om at vende tilbage til de gamle grænser, men også for oprettelsen af en palæstinensisk stat.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Ja, det er sådan, at min lille, usle mening om, hvordan Møllestedskonflikten skal løses, er fuldstændig irrelevant. Jeg er pragmatiker forstået på den måde, at når israelerne siger, at det er en god idé; når palæstinerne siger, at det er en god idé; og når hele det, vi kalder verdenssamfundet siger, at det er en brugbar løsning, at det er den vej, man vil gå, skulle jeg så stemme nej til det? Det ville da være udtryk for en utrolig pusten sig op.

Det kunne jeg ikke drømme om. Jeg kunne forestille mig, at hr. Villy Søvnald kunne gøre noget lignende, altså simpelt hen bilde sig ind, at han kan løse hele verdens problemer ved at trykke på en forskelligfarvet knap her i Folketinget.

Jeg håber, at det her falder ud til både det palæstinensiske folks og det israelske folks lykke og velsignelse. Og det vil jeg gerne medvirke til.

(Kort bemærkning).

Jesper Kiel (EL):

Jeg vil gerne have afklaret nogle ting vedrørende Dansk Folkepartis holdninger. Jeg kan forstå, at Hamas lugter. Enhedslisten er heller ikke på nogen måde tilhænger af Hamas, men i den sammenhæng kunne man jo sige, at når Likudpartiet i Israel ikke på forhånd vil lægge op til at ville afgive nogen af de besatte områder – det er jo sådan deres politik – lugter Likud så også? Det kan man jo spørge sig selv om. Jeg synes, at det er en dårlig måde at diskutere de her ting på, men det var da rart at få afklaret.

En anden ting, som jeg synes har været meget svær at forstå, ud fra hvad hr. Messerschmidt og hr. Søren Espersen har sagt, er, hvad der egentlig var Dansk Folkepartis holdning. Er det Hamas' retorik, hvor de kommer med forskellige udsagn, der skal ligge til grund for, om palæstinerne nu skal straffes, eller er det deres handlinger? Hvis de nu kommer i regering og foretager nogle handlinger, er det så disse, man vil lægge til grund?

For hr. Søren Espersen startede med at sige, at Hamas for hans skyld da kunne mene lige, hvad de ville, om, hvorvidt Israel skulle udslettes fra landkortet, det havde ingen som helst betydning. Der har hr. Morten Messerschmidt til gengæld lagt meget stor vægt på, at det vil have stor betydning, og at det var det, som gjorde, at man skulle trække støtten til det palæstinensiske selvstyre tilbage. Hvad mener Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jeg tror ikke, at hr. Morten Messerschmidt og jeg er uenige om, at den store skillelinje i al politik går, også her i Danmark, mellem de partier, de bevægelser, som holder sig til almindelig anstændighed på grundlag f.eks. herhjemme af grundloven, og dem, der søger at opnå indflydelse ved hjælp af vold eller trusler om vold.